

25de Møde.

Onsdag den 11. November Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand Heilesen er modtaget en Henvendelse fra forskellige navngivne Skatteborgere i Tolne Kommune om Indførelse af Grundskyld i Stedet for Ejendomsskyld.

Henvendelsen vil blive tilstillet det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat om Forslag til Lov om kommunale Ejendoms-skatte.

Ved Folketingsmand Samuelson er modtaget et Andragende fra Sagfører Edward Mietens om Godtgørelse til Baadebygger Elias Johansen af Thorshavn for formentligt Tab ved Udførelse af 2 Lægebaade paa Færøerne.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1926 til 31. Marts 1927.

Forhandlingen genoptoges.

Schmidt: Der er allerede ved Finanslovens første Behandling flere Gange blevet rørt ved Locarno-Traktaten og den europæiske Situation, som man venter vil blive skabt herved. I denne Sammenhæng er der ogsaa blevet rørt ved den Kongres, som de nationale Mindretal i Europa, der er indlemmet i fremmede Nationalstater, forleden har holdt i Genève, og som man ikke mente at kunne vente sig saa meget godt af. Jeg kommer fra Genève og har taget Del i Kongressen, og fordi jeg paa væsentlige Punkter ser anderledes baade paa Locarno-Traktaten og det, der er sket i Genève, maa jeg benytte Lejligheden til at udtale mig om, hvorledes jeg ser paa Sagen. Vi kan jo let blive enige om at ønske, at Locarno-Traktaten maa hjælpe til at ordne de europæiske Forhold og indlede en Fredstid, i hvilken Retten kan vinde Sejr. Vi maa bare huske paa, at Locarno-Traktaten er ikke afsluttet endnu, og at naar det sker, er

juridisk set ikke meget blevet anderledes, end det var i Forvejen. Locarno-Traktaten er snarere en Stadfæstelse af Versailles-Freden ved frivillig Overenskomst. Naar alligevel Tyskland findes at være villigt til at tiltræde saadan en Traktat, sker det under den Forudsætning, at man fra den anden Side er tilbøjelig til i væsentlig Grad at forandre hele den Tilstand, som har været før. Modparten har rigtignok ikke givet skriftlige Tilsagn eller bestemte Forpligtelser i den Retning, men dog Løfter, og man ved saa meget om disse Løfter, at de gaar ud paa, at Kölnerzonen snarest muligt skal rømmes, og at Regimentet i de besatte Landsdele skal blive rimeligere, det Regimente, som i Tidens Løb er blevet meget haardere, end de allerede usædvanlig haarde Bestemmelser i Versailles-Freden oprindeligt anordnede. Det er altsaa ikke meget, der er sket, det er nærmest en Reduktion af den nuværende Tilstand tilbage til Versailles-Fredens Bestemmelser. Men man venter jo mere, og man maa vente mere, dersom Locarno-Traktaten virkelig skal fremkalde en Vending til det gode, dersom ikke blot det skal stadfæstes, som skete i Magtens og ikke i Retfærdighedens Navn.

Der var en Tid, da den danske Presse i høje Toner advarede mod at slutte en Magtfred, det var, før man sluttede Versailles-Freden. Men da saa Freden blev sluttet, og Danmark var blevet Parthaver, hørte man næsten ikke disse Toner mere. Der er altid blevet talt om, at Tyskland maatte bøje sig; om Tysklands Ret og Livsinteresser er der næsten ikke Tale mere. Men nu skal Retten altsaa sættes i Højsædet igen, nu slutter man Voldgiftstraktater, som rigtignok atter er bygget paa den hidtidige Tilstand, dog kan en god Villie forandre meget ved den. Men naar den gode Villie ikke er til Stede, saa bliver alt, som det var, eller snarere: Kaos i Europa bliver værre og værre. Naar Retten virkelig skal betyde noget i Fremtiden, naar Voldgiftstraktaterne skal vinde Betydning, saa naar vi maaske endda dertil, at det ad Rettens Vej bliver afgjort, hvorvidt Versailles-Freden er et Brud paa den Overenskomst, som de allierede og associerede Stater højtideligt og skriftligt ved Note af 15. November 1918 sluttede med Tyskland. Der er to Veje, som Locarno-Traktaten aabner: den gode Villies Vej — og den er jo altid gangbar — og Rettens Vej. Denne Vej er ikke betraadt endnu, men lad os ønske, at den snart maa betrædes. Det er under slige Forudsætninger, at jeg venter mig noget godt af